

[Landbrugsministeren.]

ling, at en nedsættelse af afleveringspligten med 20 pct., som var stillet i udsigt ved kornlovens vedtagelse i foråret, endnu ikke er mulig, idet der i kornlovens § 1, stk. 6, er fastsat to betingelser herfor, for det første importmuligheder, for det andet rimelige priser, og kun betingelsen om rimelige priser er opfyldt. Der var ikke dengang, og er heller ikke endnu, indført tilstrækkeligt korn til at dække de formål, loven forpligter til at opfylde, dersom man gennemfører en nedsættelse af afleveringspligten med 20 pct. Udsigterne for import af korn var dengang og er endnu gode, men ingen kan garantere, at kornet kommer ind i landet, og ikke mindst er det meget usikkert i de tider, vi lever i for øjeblikket. Jeg kunne ikke dengang, og kan ej heller nu, love korn ud, som ikke er tilstede, og som man ikke har sikkerhed for kommer frem.

Jeg har hele tiden været rede til at nedskære afleveringspligten, også med de sidste 5 pct., når muligheden var tilstede, men da flertallet i udvalget nu har forlangt en øjeblikkelig nedsættelse af afleveringspligten med de fulde 20 pct., har det været nødvendigt for mig at stille ændringsforslaget under nr. 2, der giver mulighed for at købe det nødvendige korn på hjemmemarkedet, dersom indførslen svigter, hvad jeg naturligvis håber ikke vil ske.

Venstre, og de konservative i en noget mildere form, har i betænkningen fremsat nogle udtalelser om kornpuljen og dens anvendelse, som jeg nødsages til at gøre et par bemærkninger til.

I en skrivelse af 22 april 1948 til folketingsudvalget angående forslag til lov om en kornordning meddelte jeg, at kornpuljen androg ca. 24 mill. kr., men jeg redegjorde samtidig i skrivelsen for, at der af disse 24 mill. kr. skyldtes til brødkornskontoret ca. 7 mill. kr., der var nødvendige for at nedbringe statens udgifter til de højst 30 mill. kr., der var statstilskuddets maksimum, hvilke 7 mill. kr. i henhold til en tekst-anmærkning, der er citeret i den samme skrivelse, skulle overføres til brødkornskontoret. Jeg vil derfor gerne understrege, at på basis af de af mig givne oplysninger har folketingsudvalget i foråret kun kunnet gå ud fra, at der i april måned i år reelt var 17 mill. kr. i kornpuljen, idet de 7 mill. kr. allerede da var båndlagt til brødkornet.

Hvad angår den difference, der har været i de opgivelser, jeg har fået vedrørende kornpuljen i april og nu, skal jeg være den første til at beklage de indløbne fejl. Jeg gør slet ikke forsøg på at undskylde disse

fejl, men vil blot give en forklaring på dem.

Forholdet er det, at statens kornkontor opkræver eksportafgifter og normalt overfører dem til centralkontoret og dergennem til kornpuljen. Brødkornskontoret skulle imidlertid i henhold til en tekstanmærkning — som jeg senere nærmere skal omtale — også have en del af eksportafgifterne. Når man derfor skal have et skøn over kornpuljens status på et bestemt tidspunkt, må man spørge alle tre institutioner. Dette skete også i det foreliggende tilfælde ved, at landbrugsministeriet den 31 marts i år spurgte, hvilke omtrentlige beløb der i øjeblikket beroede hvert sted.

På basis af de modtagne oplysninger kom man til det opgivne resultat. For at komme til bunds i sagen har jeg bedt Centralanstalten for Revision om at gennemgå sagen, og jeg har sendt revisionsfirmaets redegørelse til kornlovsudvalget.

I store træk kan jeg resumere denne redegørelse således, at centralkontoret ved en beklagelig fejl i sin opstilling af 6. april, der dannede grundlag for min besvarelse til folketingsudvalget, og som iøvrigt også er tilsendt folketingsudvalget, medtog ca. 3,4 mill. kr., som kort forinden var udbetalt til brødkornskontoret og derved blev opført to steder. Det er en fejl, som er begået, og som ingen beklager mere end jeg. Men dernæst medtoges 11,7 mill. kr. som indtægt på brune mærker og mærke nr. 47, hvoraf der, som der også er gjort rede for overfor kornlovsudvalget, den 6. april kun var indkommet 6,47 mill. kr. Differencen på ca. 5,2 mill. kr. er derfor fejlagtigt medtaget, hvilket skyldes, at centralkontoret har været af den opfattelse, at det, rigsdagsudvalget havde brug for at vide, ikke blot var, hvad der var i kassen, men også hvad der kunne påregnes senere i høståret at ville komme ind i kassen. Den største del af differencen indgik da også senere i høståret. På samme måde medtog centralkontoret i sin opgørelse forventede eksportafgifter på 5,9 mill. kr. for to bytteforretninger, som var godkendt af statens kornkontor, men hvoraf afgifter endnu ikke var indgået til centralkontoret.

Som det fremgår heraf, er der således ialt medtaget 14,5 mill. kr., som på det pågældende tidspunkt endnu ikke var indkommet i kassen. De 3,4 mill. kr., som jeg først omtalte, skyldes en oplagt fejl, medens de øvrige beløb, der dækker forventede indtægter, på grund af de omtalte misforståelser er blevet medtaget for tidligt, men senere er indkommet.